"Svoj dom neopustím, po všetkých tých rokoch predsa nemôžem skončiť na ulici," hovorí Zaki. "Samozrejme, že toto miesto vyvoláva vo mne občas depresiu, ale to ešte neznamená, že pôjdem na ulicu!"

"Obyvatelia Mesta mŕtvych sa o svoje domy obávajú, keďže bývať v priestoroch hrobov alebo si k nim pristavovať obydlia je nezákonné," hovorí Yakan.

"Nie je kam ísť. Všetko je drahé... iba človek je tu bez hodnoty."

Mesto mŕtvych.

V Káhire existuje 5 hlavných cintorínov. Mesto mŕtvych sa z nich javí z pohľadu hlavnej komunikácie Salah Salem Highway ako najviac zorganizované. Je to pôvodne mamlúcky cintorín. S dĺžkou 6km patrí medzi najväčšie islamské cintoríny na svete. Pre mnoho Káhirčanov je táto časť nazývaná Mesto mŕtvych stále záhadná oblasť. Mnohý z nich majú obavy či strach z jej existencie. Mesto mŕtvych je aktívnou časť mesta, ktorá zďaleka nieje určená pre mŕtvych. V súčasnej dobe, kôli bytovej kríze, nedostatku uspokojivého a cenovo dostupného bývania, pre rýchlo rastúcu populáciu, mnoho chudobných Egypťanov spravilo z týchto hrobiek, svoje trvalé domovy. Obyvatelia prispôsobili tieto priestori hrobiek svojim potrebám. Náhrobné kamene používajú ako písacie stoly a regály a medzi nimi natiahnuté šnúry na sušenie prádla.

Mesto mŕtvych je pre svojich obyvateľov ideálnym miestom, je hotové, cenovo dostupné a čiastočne vybavené, aj napriek tomu, koľko ma nevýhod. Nevýhody týkajúce sa väčšieho počtu švábov, komárov, múch a hávede každého druhu. Izby sú plné ohromujúcej vône odpadkov nahromadených pred dverami a vytekajúcej kanalizácie z preplnených žúmp.

Dnes, počet obyvateľov Mesta mŕtvych rapídne stúpa z dôvodu migrácie obyvateľov z vidieka a bytovej krize.

Budúcnosť Mesta mŕtvych je neistá. Obyvatelia nebudú jednoducho súhlasiť s ich premiestnením iba ak by im vláda poskytla nové bývanie.;

Mesto mŕtvych alebo Qarafa, sa stálo známym vďaka mnohým novinovým a televíznym reportážam, ktorých úlohou bolo poukázať na ľudí žijúcich v chudobe medzi hrobmi a pomníkmi.

Káhirská vláda, plánuje premiestniť ľudí žijúcich v Meste mŕtvych, populáciu, ktorej počet obyvateľov sa neustále zvyšuje a nového bývanie je nedostatok a je drahé. Tieto chudobné rodiny sú premiestňované do domov v rôznych častiach mesta, je to ale proces, ktorý si vyžaduje veľa času a úsilia. A práve kôli týmto obmedzeným možnostiam, títo ľudia aj naďalej obývajú túto oblasť, Mesto mŕtvych.

"Na tieto cintoríny sme prišli bývať, pretože za toto "bývanie" nie sú žiadne oficiálne poplatky. Bol to praktický štart. Veľmi skoro sme si však uvedomili, že toto bývanie nie je len dočasné, ale že tu chceme ostať..."

"Elekrinu získavame z neďalekej mešity. Spájajú nás s ňou drôty, vedúce ponad naše strechy," hovorí jeden z obybateľov, Zaki.

"Problémy a nedostatok možností týchto ľudí nie je ľahké vysvetliť."

Dospelí z bývania medzi hrobmi strach nemajú. Horšie je to s deťmi. 12-ročný Salih Abdullad sa nehrá, ako iné deti, na ihrisku. Hrá sa medzi týmito hrobmi. Salih ešte nepozná význam slova smrť, ale pozná strach, ktorý cíti, keď v jeho okolí pochovávajú ľudí.